

Pisos de Protecció (?) oficial

clar), no hi ha porta d'entrada al'aparcament (aquesta s'ha de pagar ja)... Tots els extres que la iniciativa privada ja inclou "de sèrie" i què en aquest cas s'ofereixen com a extres costen 9.300 més. La porta del garatge està inclosa a la construcció privada. L'ascensor, avui en dia, també. Quines són les despeses reals amb el pis totalment equipat? Quan ens costa el pis al final? De veritat estan oficialment protegits els pisos? Tot això és trist, però també indignant. Ens podem fer il·lusions perquè edificaran pisos de protecció oficial i després resulta que no ens els podem comprar: decepció, rebuig a allò que ens ofereix l'administració pública, menyspreu de la política, desencís total.

Qualsevol de vosaltres que heu tingut el valor de continuar fins aquí suposem que ha extret les seves pròpies conclusions.

Doncs va l'última.

Les obres de Can Batlle consten de 4 edificis de 10 pisos cadascun: 4 a la planta baixa, 4 a la primera i 2 àtics. Quaranta habitatges situats en un paratge meravellós i en les condicions econòmiques que acabem de veure. Doncs no és del tot veritat: les 16 plantes baixes tenen un pati no inferior a 90 m². Els 8 àtics disposen de terrasses d'uns 90 m². Aquests 24 pisos paguen uns 18.000 més (aquí hem de dir que el preu no el sabem amb exactitud, ens ho han dit però no ho tenim per escrit) que també s'han de pagar abans d'escriptures. Ja ens hem posat més enllà dels 6 milions de pessetes d'entrada.

O sigui que dels 40 pisos en venda, més de la meitat van amb afegits de superfície (legal?) i només 16 es venen en les condicions abans criticades. Ens preguntem com constaran aquests espais a les escriptures.

Suposem que constaran amb una argücia legal, de la qual no en sabem el nom concret, però és alguna cosa així com espais comunitaris d'ús privatiu (sembla contradictori, no?). A veure si al final, els 16 més "pobres" han de pagar les reparacions d'aquests espais comunitaris que no poden usar...

Així són les coses i només es poden fer dues coses: desanimar-nos i dir "quina m..." o intentar canviar-les en la petita lluita diària. Nosaltres optem per la segona.

Marià Mañé Mas.
Iniciativa per Catalunya-Els Verds.
ICV-Palafolls.

